

„Soča“

izhaja vsak petek o poldne in velja s prilogo „Gospodarski List“ vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošljana:

vse leto pld. 4:40,
pol leta 2:20,
četr leta 1:10.

Za tuje dežele toliko več, kolikor je večja poština.

Delavcem in drugim manj premožnim novin naročnikom naročnino znižamo, ako se oglaša pri upravnosti.

„Prisrte“ izhaja vsakih 14. dñj. vsak drugi torek in velja za celo leto 80 kr.

„Gospodarski List“ izhaja in se prilaga vsak mesec v obsegu 16 strani. Kadar je v petek praznik, izdeta lista že v četrtek.

SOČA

(Izdaja za deželo)

Izdajatelj in odgovorni urednik Andrej Gabrček.

„Bog in narod!“

Tisk „Goriška Tiskarna A. Gabrček“ (odgovoren Josip Krm potic).

Trejji vsesokolski shod.

V Zlati Pragi, 2. julija.

Prav danes stiri leta sem poročal „Sodinim“ čitatejem ob kratek o veliko lepih sokolskih slavnostih v tej zlati naši slovečati Pragi. V nadaljnjih steklih pa sem obrisujev obkrival slovenskemu svetu svoje spomine na to slavno mater čeških mest. Ali ako že latrati nisem mogel najti besedil, da bi z njimi vsaj nekoliko dostenjo opisal velikansko slavost, tedaj sem danes se bolj v zadregi: kakor naj svojim ljubim rojakom le približno nasiškam vse ono, kar sem tu videl, tu užival vsled neizrekljive ljubezni, ki nam je žarila nasproti iz vsakega češkega sreca. Ni me sram povediti, da v teh starih dneh sem preil veliko solza srčnega gajenja, radostnega iznenadjenja, ko sem videval, kakor je češko sreco polno najčistejše ljubezni do svoje male domovine in do svojih slovenskih bratov. Ali kakor mali otroci so se solzili resni može, sivi starčki, prvi češki oddiščniki, od pripovedi češke zene do najoddilnije, najkrasnejše dame. O, to treba videati, a trdo, popačeno sreč mora imeti oni, kogar ne gane tolika narodna zavest, tolika pozvratnost, tolika ljubezen. Da, glavna vez, ki dela čuda, je velika čista ljubezen.

Jaz sem dospel v Prago že v petek z naglčem ob 3½ pop. Na kolodvoru me je pričakoval častiti stari znamec, veliki prijatelj slovenskega naroda, g. Jan Legge, ki je imel za me že pripravljeno stanovanje. Malo pred menoj so dospeli v Prago po drugi poti štirje zastopniki Tržaškega Sokola*, na čelu jimi starosta br. dr. Gregorin. Ob 7:15 zvečer je imel priti domajski vlak, s katerim je bil napovedan dohod hrvaskih in drugih slovenskih Sokolov: sli smo jimi naproti na kolodvor. Nekaj minut poprej je prisel poseben vlak dunajški Čehov, na čelu jimi dr. Lenhardt. Na peronu in v drugih delih kolodvora pred njim ter po vseh ulicah so se nabrala silne innočne ljudstva, ki so nestrpno čakale došle goste. Veseljeni odbor je pripravil za naš veliko vrsto dvouprečnih voz v polni paradi. Že na peronu in do ulice nam je grmelo na ušesa viharno pozdravljanje; od vseh strani so nam male roke in ročice nasproti v pozdrav, gindljivo bratsko poljubovanje je že tu slavilo svoj početak. In kaj se le na ulicah! Ogromne innočne so nam klakele nepretzoma svoj odusevjeni bratški „Na zdar“; vse se je rivilo do voz da bi nam stisnilo roko; dame po vseh oknih in na ulicah so nam malale z robovi. Naša vožnja do velikih hotelov v sredi mesta je bila podobna veličastnemu sprevidu, kakor nega si gotovo ne morejo lahko misliti moji ljudi slovenski čitalci. O, ta ljubezen, to sreč ce-k, kakor ti glebeko čutis veliki ponem slovenskega pobratimstva!

Pozneje smo odšli na Žofin in je na Žotinski otok poleg „Narodnega divadla“, kjer je bil koncert na času Sokolom. Ko smo došli tukaj, bil je ves otok že poln bratev Sokolov iz vseh kotov češke zemlje, pa tudi iz Berlina, Hamburga, Dražana, Monaka in celo iz Pariza. Ali kakor hitro so nas opazili, začel nam je grmeti nasproti sokolski „Na zdar“; zopet stiskanje rok in bratsko poljubovanje na levo in desno. Takoj so nam naredili najlepše prostore pred podzemnim paviljonom. Sokolska godba je izborno igrala same slovenske komade, med temi „Naprej“, „U boju“, „Hej Slovani“, „Kje dom je mui“ itd. Pozno je bilo, ko smo se posadili k počinku. — Dostaviti moram, da pri dohodu v Prago in na Žardinu nas niso smeli pozdraviti s kakim govorom. Ali tega ni bilo treba,

saj je na tisoče čeških sreč govorilo kakor z jednim jezikom, saj nani je prvi nemški pozdrav in poljub glavu, mož povedal več nego bi mogel povedati najvhitrnejši govor, O, ko bi gospoda vedela, kakor zelo pospremuje s takimi prepođevimi razvitek vseobsegne ljubezni med slovanskimi rodovi, pustila bi, naj govorimo karkoli; sebi bi več koristila! — Se nekaj naj pripomim. Takoj pri dolodu v Prago smo opazili — izjemno stanje. Policistov nrgoli kakor listja in trave, včelo na konjih dirajo po ulicah, posebno tanjaki, kjer se zbere večja družba ljudij. Kolik regimant tajnih policistov si je vzel g. grof Thun na pomoč, tega seveda ne vemo, ali jedno smo se prepričali vsi Slovenci: da za vse take naredne smemo biti le hvaležni temu gospodu grofu. V Pragi se je nabralo na tisoče tujih gostov, ki so videli, kakor ozoren red je vzdrževalo v ojaki in organizirano in disciplinovano Sokolstvo, da je bilo popolnem nepotreben en sam redar. Ali kdorkoli je videl te odnosaje, ponese seboj globoko v srcu zapisano prepiranje, kakor neharavna politika je presnila glavo in srcem Thunu. Narod, kakoršen je češki, se ne vlaže z redarji, z ustrojovanjem, kajti s tem si nikt ne pridobi niti jednega sreca, a k ljubezni ne more biti nikdo siljen.....

* * *

Na vseh kolodvorovih biteli so vlasti proti Pragi. Poleg rednih vlakov je priso okoli 70 posebnih vlakov. Tu si latko vsakdo misli, koliko ljudstva se je nabralo tukaj v Pragi in predmetnih Sokolov je privelo toliko, kolikor se nikdar doslej. — Tu smo imeli Slovenči priliko prepričati se o resnici gesla: „eo Čeh to Sokol“ (kar je Čeh, to je Sokol); ako ni Sokol v redeči srajci, je gotovo po sreču, po vsestranskem podpirjanju velike sokolske misli. V vrstah češkega Sokolstva smo videli najoddilnije češke voljake, ki stojijo na čelu, a za njimi stoji kakor jeden mož neprouglovljiva, hrabra četa. Tu so zaporedi odvetniki, zdravnički, plemiči, državni in deželniki poslanici, zupani vseh čeških mest in vsejih krajev, sploh vseh naroda češkega. Tu vidimo 18-letne mladiči in 70-letne starčke, ki z enako odusevjenostjo stopajo pod istim sokolskim praporjem. Ostalo češko ljudstvo pa z nadpolnimi odusevjenjem gleda na to narodno vojsko.

Slovenci smo bili kar očarani, ko smo videli, s kolikim odusevlenjem sprejema češko ljudstvo svoje Sokole. — In ta misel se širi z neverjetno nitrostjo. Naravno! Oredje, zrela ljubez, ponosno korakajo v sokolskih vrstah. A že mali otroci z zanimanjem gledajo očeta in konj, kakor, da bodo Sokoli. Da, mali otroci že hocoje imeti sokolsko obliko. Meni sameemu se je pripito, da sta mi dva ljubezni otročica prestigla pot, poljubila mi roko in jeden mi je odgovoril na upravje: „Ano, také ja budu Sokol kako majtinek; vite, on me to už sijbil“. Todi žensko se silno zanima za Sokolstvo; ponekod so že ženski telovadni oddelki (kakor v Trstu) — a hotele so celo nastopiti pri slavnostni telovadbi, česar pa odbor ni dopustil. Češko žensvo je s posebnimi simpatijami odlikovalo nas Slovence in Hrvate. Kjerkoli smo se pokazali, pozdravljajo so nas prav srčno češke dame, a tudi žensvo iz njihovih vrst.

Videlo se je na obrazu vsem, kakor jimi zarji iz sreca vroča ljubezen do svojega naroda, a do vseh svojih slovenskih bratov. Blagor tebi, narod češki, ki imaš tako žensvo! Ne boj se prihodnosti, kajti tvoja je! Slava narodnemu žensvu.

(Konec pride).

Obrtna šola v Gorici.

V nedeljo 30. junija t. l. končal je ta za Goriske Slovence prekoristni zavod prvo svoje leto. Dosti ovih je bilo premagati in mnogo hrapavostij ugoditi, predno je bil začetek mogoč. A danes je lep uspehl veliko zadodečenje omlju gospodom, ki so solo ustavili in oživeli, uspehl, kakoršen je mogoč tam, kjer premaguje vse ovire ljubezen, navdušenost in vtrajnost. Če pomislimo, da zavod ni imel do sedaj niti vinjarja na razpolago od onih činiteljev, katerim bi morala biti skrb za uredbo in vzdrževanje take šole v Gorici dolžnega, ečditi se moramo res temu uspehu. Od dočasnega zobra na nobena ustavitev zaradi znamili homotij občini zasedanja, vladna podpora je izostala iz jedinikov hrvakov, dočim je kupljenska zbornica v Gorici sicer v finem tonu a odločno zavrnila prošnjo za podporo, najbržje radi tega, ker mora slediti, da ji bude mogoče zakladati po 5000 gld. na leto skozi 75 let za hrvanske travne. Vkljub temu je bila sola preiskrbljena s vsemi potrebnimi, tako da se je lepo razvila in da je lepo napredovala. Zahtevali se imamo za to v prvi vrsti našima državnima poslancema, ki nista študila niti truda niti denarja, da se je sola omogočila in vzdrževala; a tudi učiteljskemu osoblju sime hvaležni, da je izvršila svojo načelo vestno, natančno in uspešno, neoziraje se na kakoroli odškodnino.

S to solo naredili smo zopet korak naprej za omiku, napredek in zboljšanje genotega stanja našemu našemu narodu. Izvestuo je, da bi bil uspeh lehkoh se lepši, da so spolnili vsi oni svoje dolžnosti, katerim je sola namenjena. V tem oziru bi bilo pač zeliti, da bi bili starši, mojstri in gospodarji bolj skrbeli za to, da bi učenci redno solo obiskovali. Vodstvo ni pač nicesa opustilo, da bi bilo odstranilo to nepriliko, upočelo je prigledne kajžice, opominjal ustno in pisemu odgovorne gospodarje, da bi vajence redno v solo posiljali; zl. pri nekaterih brezuspešno.

Upisalo se je v solo 71 učencev, in sicer 18 delcev in 53 rokodelskih učencev v starosti od 13. do 30. let. Izmed teh je bilo upisanih v vsakdanji in nedeljski oddelki 31, v samo nedeljski oddelki 40 učencev. Do konca leta obiskovalo je zavod le 42 delcev, od teh bi bil klasifikovanih 36. Z dobro uspehom zapustilo je zavod 28 učencev, 8 ni do. glo učenega smotra. Uboge in marljive občarile je vodstvo po narodni državnih postancev s hranilnimi knjižicami, glasesci se n: 5 f. (stirje) in na 2 f. (dvaj), dočim je dobil jeden zidar vse risarsko orodje. Obdarovani so bili: Batč Karol, Sedevič Sevérin, Lutman France, Beltram France, Lutman Alojzij, Lutman Rafael in Čavlek Janez. Zavoljo marljivosti in lepega vedenja so bili povaljeni slednji odgovorni: Gorkič Anton, Suligoj Jožef, Čigoj Jožef, Mikluž Anton in Primož Ferjan.

Solsko leto začelo je 25. novembra in je trajalo do 30. junija. Pouk se je delil 113 ur, skupaj v 257 urah, in sicer prostoročno in geometrično risanje v 143, spisje v 56 in obrtno računstvo v 56 urah.

Prostoročno risanje učilo se je začetkom skupno v knjižnici po Herležu, kasneje po zmožnosti učencev na papir, prilepljen na risalnice. Učenci urili so se naposlед tudi v izvlaganju in prevlačanju različnih ures z barvami. Prvi pouk v geom. risanju dajal je učencem navod v porabi ravnih, trikota in šestnika, dalje obravnavala se je medsebojna lega, risanje in izvlaka ravnih črt, deljenje ravnih črt, kotov in krog, zmanjševanje in

povekševanje oblik. Izurjeni in odrasli učenci vadili so se tudi v risanju raznih oblik in stavbenih načrtov. Pončevalo se je tudi, kako se izračunajo plošnine in telesnine, s poseljnim ozirom na rokodelske potrebe.

Predmet obrtnemu spisu so bila poslovna naznala, poslovno dopisovanje in poslovna pismata, in sicer: okrožne, ponudbe, naročilna pisma, pisma za trgovske posle, popraševalna pisma pri netočnih naročilih, pisma z računi, pisma pri plačilih in potrdilna pisma.

Iz obrtnega računstva obravnavale so se najprej stiri računske vrste s celimi in decimalnimi stevilami s posebnim ozirom na vzgled iz obrtnega in trgovinskega življenja. Pri navadnih naročilih, ponudbah, naročilnih pismata, vsega načina se je ožir le na pojmove in njihovo premeno v decimalna stevila. S posebno skrbnostjo obravnavalo se je proračunje čestočnih stevil, kakor tudi sklepki po povprečni, družbeni in zneseni račun.

Konečni dodajamo: Slovenska obrtna šola v Gorici naj se razvita in množi!

Nove posojilnice hranilnica!

(Nadaljevanje).

Postavljen je taki hranilnici tudi poseben cesarski komisar kot nadzornik njenega poslovanja, ter je pri tem tako omogočen po svojih pravilih, da je izguba skoraj nemogoča. Od tod pregovori: „To je tako varno, kakor v hranilnici“ in „Na to bi se hranilnica kačala“. — Za to je tudi dovoljeno imeti varovanec in oskrbovancev do govorje ne v hranilnici načrtovanih in za to tudi pri 460 hranilnicah, kolikor jih imamo priljubljen v težstranski polovici države, ne le ni priso se nikdar do nikakega poloma, ampak sploh nobene izgube kakega pomena ni imela nobena. Narobe vse delajo prav lepe doblečke, iz katerih nahrabijo vsled previdnosti izdatne zaloge (reserve) za morebitne izgube, ko bi se kaka taka vendarle kajpeti. In kadar ta rezerva primeroma naraste, potem uporabljajo te hranilnice svoj dobleček v občekoristne namene ter tako odškodujejo občeno za njeno poročstvo za nevarnost, v kateri je bila, dokler se ni nabrala rezerva, ki pa z obzirom na previdno postopanje ni bila nobena nevarnost. — Najdejo pa možje, ki so delujejo pri taki hranilnici (seveda brezplačno*), v zavesti, da so poleg korist, ki je zvezana v obče hranilnico, da so marsikaj omogočili, kar bi sicer občini nikdar, ali le z izdatnim občenjem davkoplavevalec bilo mogoče, najlepše plačilo za svoje delovanje. — Kadar pa tako hranilnica nekajko ne more, — Da se v tem oziru kolikor možje seže revnini in z raznimi bremeni že tak preobčenim občinam pod roko, umestno bi bilo, ustanoviti tudi pri nas za sedaj vsaj eno takoj hranilnico. — V Tolminu kot slediscev, naj bi bil njen sedež, jančilo naj bi pa zanje vseh peti gorskih okrajev. — Ni mi jih treba navajati. — Vsakdo, komur so naše raznere kolikor znamo, jih dobro vše. — Da se v tem oziru kolikor možje seže revnini in z raznimi bremeni že tak preobčenim občinam pod roko, umestno bi bilo, ustanoviti tudi pri nas za sedaj vsaj eno takoj hranilnico, — V Tolminu kot slediscev, naj bi bil njen sedež, jančilo naj bi pa zanje vseh peti gorskih okrajev Bovec, Cerkno, Kanal, Kobarid in Tolmin, tako, da bi tudi vsem občinam teh okrajev prideljen njen občenik v prid. — Pri nas na Goriskem nismo okrajev, kakor n. pr. na Českem ali na Štajerskem, tako da nam ne bi bilo mogoče ustanoviti takoj hranilnico na podlagi jamstva okrajev, kakor je n. pr. ustanovljeno južnoštajerska hračilnica, treba bi bilo torek, da bi se vse občene teh okrajev v pravilih imenovale kot ustanoviteljice in porokinje za zavod. — Ker bi s tem prevzelo te občene obvezne, vsled katere bi jim pretila, dasi le neverjetna, skorje bi rek: emogoca izguba, treba bi bilo, da delne sklepke občin delčni odbor odobri. — Pravila hranilnica bi potrebljala potem vlada, ki bi tujala tudi zalogo primerne kavice za takoj hranilnico, menja v visokosti 10.000 gld. Ta znesek bi bilo razdeliti tako, da od njega zaloge vsaka občina na njo spadajoči pravilni del in sicer po razmerji njenega davka proti skupnemu davku vseh okrajev. — Kadar bi rezervi te hranilnice dosegla potrebno visoko, vrnila bi se ta zalogi, ki bi se med tem se ve da obrestovala ter razdelila potem zopet dočlenim občinam. — Dosedaj ulagamo denar v „Monte di Pietà“ v Gorici. — Od tam pa dobitivamo v slučaju potrebe tudi posojila. — Kar ta zavod napravi iz tega postopanja do-

*) Jako lepo! Ali tudi naše posojilnice bodo take usluge po svojih močeh, dokler na hranilnic. Bodimo zadovoljni, da bi enkrat začele delovati posojilnice, se teh ne moremo spraviti na nege! Ured.

cesar odgovarjati, ker iz vsega se vidi, da vaše roke niso za ta posel; ali ste bili po svetu in tam trošili znoj svojega očeta, velja za vas ono: „Martin v Zagreb, Martin iz Zagreba“.

Drugi Razumnikovič teče besen domov, da piše kritiko, in „zagrebsko dete“ se oprositi branitelja naše „glumione“ s prezirnimi besedami: „Erlauben sie mir — sie sind ein gemeiner Mensch!“

„zagrebsko dete“ se na peti obrne popolnoma hladnokrvno, strele, ki so bile njeni raperjene, so ga malo dirnute; ta gospodit je imel gospodsko zavest, t. j. delčni čut. Ko se je obrnil na peti, dobi drugo zabavo. Za osamljivo mito sedita dva gospoda; dva starca z dolgima lulama in z nagrbčenimi, delčnimi lici; podobno sta bila kakemu litografs

K 95. letnici „Naše Slogi“. — Dne 27. m. m. bil je za Tržaške Hrvate in Slovence nekak naroden praznik. V proslavljenje 25.-letnice hrvatskega, v Trstu izhajajočega tedenika „Naše Slogi“ došlo je v Trst mnogo rodiljubov iz Dalmacije, Istre, Ljubljane in od vseh bližnjih krajev. Po naši pri sv. Antonu novem sešli so se v prostorih Slovenske Čitalnice na sestank, popoludne pa k banketu. Na sestanku je bil razgovor o političkem položaju, ki ga je pojasnil v posebno drž. poslanec Vj. Spinčič. Poslanec in ravnatelj gosp. Iv. Hribar, došedsi našleš k slavnosti iz Ljubljane, kazal je na neke inicijice, iz katerih bi mogli sklepati vsaj na nagnete k preobratu v notranji politiki; zato je predlagal, naj bi se sešel letos, ob otvorjeni narodopisni razstavi českoslovanski, poseben slovanski shod, torej shod sestavljen iz zastopnikov raznih slovanskih narodov. Na tem shodu naj bi se sklenilo posebno to, da bi vsi slovanski državnozborski zastopniki postepali solidarno v slučaju važnih preobratov. Nasvet je sestanku radostno sprejet. Starosta slovanskih politikov na Primorskem, velezaslužni dr. Vitezovič je povdaran, da jedino prava volilna preosnova je ebce volilno pravo; sestank je na njegov predlog pripotočil drž. poslanec, naj delajo na volilno preosnovu v kar možno najbideralnešem smislu. Dokonč v poslanec Kompare je kaž spremno dokazoval, kako je bila koalicija breznačelna, da nas radikalizem ni to, za kar ga hocijo označevati nasprotniki, temveč opravljeno stremljenje, da bi dosegli mi svoja prava. Udeležili so se razgovora tudi dr. Lazič, urednik „Sl. Sveta“ i. t. d. Vse razpravljanje bilo je zanimivo in je popolnoma zadovoljilo udeležence, med katerimi je bilo tudi nekaj istrskih seljakov, občetnikov v narodnem kroužu. Popoludne je bil banket, katerega se je udeležilo okoli 1000 pesh. Udeležniki so blistno ogledovali si vrčeno jin slavnostno st. „Naše Slogi“, obrobljeno z narodnimi bojami. Poleg posvetnega razumnušča zapazil si, kakor nekoliko zjutraj, takoj se več svečenikov pri banketu; med njimi je bil tudi kanonik Vokarič. Pri banketu so govorili razni govoriki, sponujajoč se pokojnih in še živih ustavniteljev „Naše Slogi“. Urednik, gospod Podgornik, kot pooblaščenec odbora pol. društva „Edinstvo“, kazal je zato, da je v Istri ves narod s hrvaskim in slovenskim naseljenjem, jedna sama, jedna in ista kompaktna in složna narodna stranka in da za razvoj te stranke identične z narodom, ima „Naše Sl.“ velike zasluge. Pripomnil je, da tudi slovansko časopisje se more radovati v ta dan, kajti „Naše Slogi“ kaže usodo večine slovanskih listov, ustvarjenih in uždrževanih jedino v veliko pozitivnošči. „Naše Slogi“ je ostala dosledno in značajna, zato pa je imela britko usodo in uredniki so trpeli radi raznih prosledovanj. Prof. Mandić je od 1883, urednik lista in klubu neugodnosti vodi list dalje v nepremičnem tihu. Zato naj bi doživel urednik sam 50.-letnico „Naše Slogi“. Občinstvo je Mandiću odusevljeno napilo. G. Iv. Hribar je napisl Spinčič, spomnjuši se, da je ta v Pragi pred 25.-leti kot vsečilisnik odločil se delovati za probujenje Istre, da je potem tudi deloval takoj in dosegel srečne vspehe. Nato je Spinčič odgovoril, da tla so bili pripravili drugi, in v družbi s temi je deloval v vseh položenjih življenja in dosezenje istega cilja. Krajo je govoril svečenik Štefanutti o slogi v osobi in med Hrvati in Slovenci posebej, takisto župan pazinski dr. Trinajstič ter dekan, in poslanec Kompare probujenim kmetom, izmed katerih je jeden napravil lepo napitnikovo. Drž. posl. Nabergoj se je v imenu tržaških in okoličanskih Slovencev zahvalil, da Hrvatje in Slovenci istrski in tržaški delujejo skupno in složno. Posl. Jenko iz Podgrada je povdaran, da v Istri ima svečenstvo za probujenje naroda posebne zasluge. Pesnik Katalinić Jerčev je nastopil večkrat ter z raznim, za ta dan primerljivimi deklamacijami svojih pesmi zanimalno zabavljalo občinstvo. Banket se je zavrsil po 4 urah; bilo je na njem ves čas živahnin, kar so videlo, razlož se je občinstvo vse zadovoljno s prijetnimi vtiči in spomini na razvoj vsega slavnostnega dne. Došlo je mnogo brzojavnih čestitek iz raznih krajev Istre, Dalmacije, slovenskih dežel in nekaj tudi iz Hrvatske, z Dunajem itd.

Istra. — O istrski vinarski zadrži v Pulji, ki je otvorka na narodopisni razstavi v Pragi svojo pokusnino, kjer prodaja svoja najboljša vina in o kateri smo mi že poročali, piše „Naše Slogi“: „Zadrgi pri tem ni bilo do dobitka, da bi si prodavanjem slabega vina polnila žepe, ampak bilo jej je jedino do tega, da seznamo naše brate Čehe z istrskim vino. Ni bilo lahko izvesti te misli, ali hvala Bogu, posrečila se je populacija. Poskuševalica je natlačena sleherni dan. V isto prihaja najoddilejnje občinstvo, a nekaj dne jo je počastil sam predsednik razstave, grof Lažanski z vsem odborom. Najboljši dokaz v to, kako so se v Pragi omilila naša vina, bodi dejstvo, da je od onega dne grof Lažanskij stalen gost v istrski pokusnici. Porozstavi odpre z druga lastna skladisca v Pragu, Dunaju, Celovcu in St. Vidu, ima pa že take v Ljubljani, Novem mestu in Karlovcu. V vseh teh prodajalnicah se nadaja, že v prvem letu, da razpeča 6-7 tisoč hektov vina. Naravno je, da bode ta lepi razvoj zadržuje koristil siromščemu kmetu istrskemu. A ko postane naš kmet gospodarski svoboden, svoboden bude tudi politički. To geslo si je zapisal na zastavo dični dr. Lazič. Ta mož hoče delom, postenjeni in samozatajevanjem privesti naš narod do nezavisnosti. Zato pa rojaki, ne daje se varati od raznih lažiprijateljev, kajih sreca niso nikdar in ne bodo nikdar bila za vas.“ — „Naše Slogi“ poročajo iz Umaga, da je v fari Lovreč nadavno težko obolelo neki kmet. Svojci njegovi so poslali po zdravniku v Buje. Ker pa je ta kmet glasoval pri zadnjih volitvah za našo stranko, vzel so ga nasprotniki na

zob. In maševali so se zares — plemenito. Prvi zdravnik, kogega so naprosili, "i hotel k bolniku. Drugi je sicer šel, ali pozneje je izjvil, da ne bi bil šel, da so ga Buje poprej obvestili o stvari. Taksni so narodni nasi nasprotniki!

Učiteljsko preskušnjo na Koperskem učiteljskem so prestali z dobrim uspehom slediti gg. pripravljili: Golja France iz Dornberga, Hrovatin Edmund iz Gorjanskega, Pire France iz Črnega vrha, Širec Ernest iz Cerkna, Toreš Anton iz Medane, Urbančič Alojzij iz Kobarida, Zagajer Matevž iz Vojnika, Jelušič Hlinko iz Kastva in Jurinčič Bunišlav iz Kastva. Prešlo je preskušnjo tudi 7 Italijanov. Od sestanev Slovencev pet so z Goriskega, jeden iz Kranjske in jeden iz Štajerske. Začlostno pa je, da sta bili tudi v Ahrva (iz Kastva) v četrtem tečaju, kajti znano je, da v Istri primanjkuje ljudski učiteljev-Hrvatov!

† Andrej Praprotnik, šolski ravnatelj v p. odlikovan z zlatim zaslužnim krizcem srkveno, bišči ud c. kr. deželnega šolskega sveta ter urednik „Učiteljskemu Tovarishu“, častni član mnogih slovenskih učiteljskih društev, odbornik „Matice Slovenske“, „Volovskega učiteljskega društva“, „Narodne Šole“, slovenski pisatelj i. t. d. je umrl dne 25. m. m. v Ljubljani. Blag mu budi spomin!

Kako priblijben in član je bil poznajni v vseh krogih ljubljanskega prebivalstva, je pokazal pogreb, katerega je vodil St. Peterski župnik g. Malenšek. Pred krsto so bili v dolgih vrstah razvrščeni učenci L. in H. mestne soče, Marijančič in Lichenturnega zavoda. Pred hišo je zapel združeni zbor pevskega društva „Sloveč“, gg. učiteljev in učiteljskih pripravnikov začlostnik. Za krsto so se razvrstili za mnogobrojnim sorodnikom, zastopniki društva „Narodne Šole“, „Slov. Matice“, „Učiteljskega društva“ itd., svetiški referent Merk, šolski nadzornik Šuman, član dež. šolskega sveta, ravnatelji in profesorji srednjih šol, učitelji iz vseh krajev, mnogobrojno zastopanje duhovščine, na čelu g. prot. Klofutar, občinski zastopniki, uradniki in meščani in velika množica rodoljubnih dam. Na izreeno željo pokojnikove hčere, matere Tekle, je sel sprovid mino nunske samostan. Krasne venice s trakovi so položili na krstio: Stov. učiteljsko društvo, Slovenska Matice, Tiškevci R. Milica, učitelji L. mestne dežake ljudske Šole, učiteljskih osoblje mestne dežake ljudske osmaračnine, nemška deklaska Šola, hvalični otroci, žaljuča brat in sestra; rodinka Gerber. — Sožalne brzojavke so poslali od mnogih krajev.

† Feliks Kuhle, benefitijat v penziji, moj goriski Slovenc dobro znan, je umrl 2. t. m. v Ljubljani. Pogreb se je vršil 3. t. m. Naj v naru počiva!

Kranjska. — Odbor narodne stranke kranjske sklical je ljudski shod v Starem trgu, pri katerem je imelo poročati o delovanju deželnega zborna dež. poslanec Arko. Iz Ljubljane sta prisla poslanca Hribar in Ferjančič ter dr. Majoron. K shodu je imel priti tudi pret. g. Koblar, no prisel ni, kajti, kakor poroča „Slov. Narod“, šolski ljudski ordinarij je preprevedal g. Koblarju udeležbo pri shodu. Pri samem shodu je prislo do takih nespodobnosti, da se ni mogel vrstiti, ampak je bil razpuščen. Že pri volitvi predsednika shodu je prislo do zmesnjave, kajti navzoče ljudstvo je bilo razdeljeno na dva taborja, jeden narodne stranke in drugi konservativne, kateri sta zapovedala kaplana Pečata. Pristavi narodne stranke so hoteli imeti za predsednika g. F. Pečeta iz Starega trga, oziroma g. Iv. Hribarja; konservativne stranke pa kaplana Pečera, katerega je predlagal kaplan Haupmann. Da bi bilo mogoče zbranjanje nadaljevati, privolili so odpolanci izvrsjevalnega odbora narodne stranke, da shodu predseduje kaplan Pečera, kateri se pa ni držal dnevnega reda, vendar cesar se ugovarjal od strani narodne stranke. Pri zborovanju so bile navzoče tudi ženske, ki so pomagale razgrajati zbranju moškim. Ker je bil hkrat splošen, je hotel staroški župan Perušek razpustiti zborovanje, a predsedništvo mu ni dovolilo, rekoč: „Vi nimate tu niti govoriti“. Da niso prišli pravočasno orožniki in množico z bajonetom razpolili, bi se bila lahko prigodila kaka nesreča, kvili ljudstvo je bilo z jedne strani v pravčinem sruhu, z druge pa nahujskano po onih, katerih tovarisem v Istri je bilo preprevedano voditi javna zborovanja. — To je kratek izerek iz poročila „Slov. Naroda“. K temu pa nimamo druga pristaviti, kol le obžalovati, da je dovoljeno sodelovali pri javnih političnih shodih jednemu delu duhovščine na Kranjskem — drugim osebam iz istega stana pa ne.

O potresu v St. Vidu, o katerem smo poročali v zadnji številki „Sote“, prima Šlovenski Narod poročilo g. Vrtovega, lastnika hiše, v katerem se je vršil potres. Ker g. Vrtovec popolnoma potrebuje vse, kar smo mi po „Ed.“ prinesli, tedaj ni vroča, da se je vse tako godilo, kakor je bilo opisano in vsled tega odpade naša opomnja, s katero smo ponatisnili poročilo iz St. Vida.

Društvene vesti. — „Goriški ljudska posojilnica“ je imela v prvih šestih mesecih letosnjega leta 53.241 gld. prijemkov ter za 53.277 gld. izdatkov, torej za 106.518 gld. denarnega proučka. Posojilnica plačuje od hranih vlog po 4½ %, daje pa na posodo proričnina po 5½ %, na menice pa po 6½ % obresti. Uradne ure so v nedeljo, ponedeljek in četrtek ob 11. ure naprej. Pisarnica se nahaja v Židovski ulici v Tonki - jevi hiši.

— „Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici“ nuznjava vsem p. n. gospodom društvenikom, da bo v nedeljo 7. julija v cerkvi sv. Antona Padovanskoga pod Kostanjevico ob 8. uri zjutra sv. maši v čest društvenih patronov sv. Cirila in

Metoda ter za vse žive in mrtve društvenike in vabi vse p. n. »ospode član“ in prijatelje društva in njih rodbine, naj bi se v obilni stevilu udeležili svetega opravila.

— **Učiteljsko društvo za goriški okraj** bode zborovali dne 11. t. m. v 9. uri dopoldne na slov. oddelku deželne kmeljške Šole v Gorici. — Dnevi red: 1. Prešovna društvenih pravil. 2. Volivci odpolancev k zborovanju „Zavez“. 3. Nasveti in predlogi. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

— **Odbor bralnega društva Domovina** v Voltjegradu priredi veselico v nedeljo dne 21. t. m. Spored priobčino svoječasno.

— **Rokodelsko podporno društvo v Lokavcu** pri Ajdovščini vabi svoje člane k rednemu občnemu zboru, ki bode v nedeljo dne 7. julija t. l. Pri zboru se bo razpravljalo o letnih računih.

— **Vojasko-veteransko društvo v Bočevu** bode imelo v nedeljo dne 7. t. m. pop. svoj občni zbor pri „Ekselu“.

— **Zenska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda za Ajdovščino in okolico** priredila je dne 23. m. m. veselico, katera je v vsakem pogledu popolnoma uspel ukljub temu, da je strasilo grdo vreme. Ovire so bile velike, ali se veja je bila požrevovalnost odbora. Omeniti moramo imenom predsednico, gospo. Marijo Lekarjevo, Hrvoško, župnik, veliki podpiratelj ajdovščinskih veselij. Gosp. odbornica Marica Maček, učitelja v Sturiju, je imela izborn nagovor, v katerem je poudarjala vaznosten državlj. sv. Cirila in Metoda nasproti nevarnosti, ki preti slovenskemu otroščinu od strani naših narodnih nasprotnikov. Nagovor je končala rečko: „Zdržimo se vsi stvari in pridružimo se slozno družbi sv. Cirila in Metoda in ne čakajmo, da bi nas sele polepis in polom na narodnem polju moral zjediniti na skupno narodno delo. Poseljeno pa se obravčam do našega vrlega žensvta z iskrivljenim vabilom: Čuvajmo, kakor nekdanje rimljanske vestalinje, da ne ugasevamo v sreči naših otrok, mladeničev in mož svetli ogenj na Bogu, narod in domovino!“ Ta lepi nagovor je bil navdušeno govorjen in je jek učajal prejudočen občinstvu. Petje, zborovanje v učiteljskih pripravnikov je bilo lečko, hodiši bodo lehkoh tudi skupno s krščanskimi socialisti in morda se z Mladočelom, ki katerim se obračajo v vsaki stiski, kakor so se n. pr. sedaj ob razpravljanju proračuna.

— Razni časopisi so javili, da bo galiski namestnik Badeni sestavil novo ministerstvo in se za kulisanje že vrše dotičena pogajanja. Uradno se to sicer dementira, resnično pa je, da je stvar prisla prezgodaj v javnost.

— Razni časopisi so javili, da bo galiski namestnik Badeni sestavil novo ministerstvo in se za kulisanje že vrše dotičena pogajanja. Uradno se to sicer dementira, resnično pa je, da je stvar prisla prezgodaj v javnost.

— **Vollina reforma** ne zgine z dnevnega reda avstrijske notranje politike, dokler se ne resi. Dosedaj je že zrušila dve ministerstvi in se katero ulegne pasti, predno se resi. Knez Windischgrätz je pretil, da s silo zatre zahlev po obliki volilni pravici, a napoved se je pa le sam morat umakniti. Misli se s silo ne daje zatre, to je skusal tudi bivši ministri predsednik. Minoli tečen imeli so na Dunaju delni shod, na katerem so zopet zahtevali obeno volilno pravico. Govorilo se je, da se bude vsakemu ministerstvu, ki volilne reforme ne izvede, tako godilo, kot se je konservativni. Za to že poskrbel delavec, ki prešel z generalnim strajkom. Utegnejo se v Avstriji dogoditi stvari, katerih nikdo ne predčakuje, kajti delavec bodo zahtevali, od vsake vladne da izvrzi vollino reformo.

— **Ogerska.** — Ogerski uradni listi proglasijo povisanje veleposelstnika Vigyaza v grofu, in Ladislava Solymossyja, Žiga Bohusa in grajskeca Josipa Žeyka v barone. Žiga Bohus je že sedaj dosmrtni član gospodske zbornice. Vsi imenovani pa dobesed s tem dnevnim članom gospodske zbornice. S tem vladna stranka dobi šest glasov vec, ker ima Solymossy tri sinove, ki plačujejo tudi dosti davka, da postanejo ob jednem z octom dnevnih članov gospodske zbornice. Na jesen bodo imenovani se nekateri novi dnevní člani gospodske zbornice, da se dobi večno za nenečeni cerkveno-politički predlogi.

— **Amerika.** — S prvim junijem so prenhalovali srebrni denar. Vzrok temu je, ker imajo v državni blagajnici nakopičenih več sto milijonov srebrnih dolarjev in jih ne morejo specat v promet, ker se vsakdo rajši posluži papirju ali zlatu.

— Ob reki Boggly Creek so zasledili več bogatih žil zlata, kateri prostor deluje nazivijo „zlatno polje“. A. S.

— **Razgled po slovenskem svetu.** — Češka. — Na narodopisni razstavi je bilo doslej nad 580.000 obiskovalcev. Tudi Nemci razstavo obilo obiskujejo. „Hlavni katalog a průvodce“, ki ga je izdal izvrševalni odbor narodopisne razstavy, z načrtom razstave, steji 60 kr. Knjiga obsega 502 str. Iz nje je razvidno, da razstava ima dvojni namen: pokazati siško življenja in stanju češkega naroda v koncu 19. stoletja, za drugo pa sliko dela v prosvetnega razvoja. Na svojstva češkega naroda kažejo: stavbe in hiše naroda češkega, kroj, sege in običaji, pesem, godba, ples, zemljedelstvo bučelarstvo itd. Prosečni razkazi, a oddelki: književnost in umetnost, gledališče, solstvo, stavbarstvo, umetni obret, igrovina, vojaške stvari, češka žena, diještvvo, Sokolstvo, Češi zunanj. Postavljeni ste tudi kat. in evangeljska cerkev. Ta oddelki pojasnjujejo različne pravice: zemljepisne, prirodne, antropologische, narodnostne itd.

— V slavnostnem sprevodu, Sokolski slavnosti, ki se odvijajo v dne 4., 8. in 10. t. m. Pri teh volitvah se bodo borili dve stranki jedna proti drugi: Hrvatje proti Srbov, ki imajo to občino v poseski. To je začlostno provokovanje za zjednjevanje hrvatsko - srbske stranke v Dalmaciji!

— Zadnjih smo poročali o bratmornem boju med Srbi in Hrvati in Dalmaciji in preiskavi na dubrovniškem gimnaziju, katero je prevzela oblastnija. Zadrsi lepih oč

Srbija. — Vlada je sklenila pogodbo, vsele katere se združijo dolgori, ter izpremen v jednotno državno posojilo v nominalnem znesku 355,292.000 frankov. To posojilo bude obloženo s 4% in se povrne v 72 letih s srečanjem, ki bude vsako leto 1. aprila in 1. oktobra. Tu načrt je bil predložen 4. t. m. skupščini.

Srbija in Bolgarija. — Že daje časa citati je v časopisih resne sestavke, v katerih se spominju neko skrivenostno gibanje med bolgarskimi rodoljubi, da namest pripravljajo javno mnenje za personalno unijo mej Srbijo in Bolgarijo v slučaju, ko bi Koburščan zapustil bolgarski knežji prestol, to je, da ostane samostojni obe državici, le da bi imeli vzajemnega vladarja. To misel zastopata v Bolgariji časopis "Mlada Bigraria", v Belgradu pa "Makedonija". Prvi je prinesel tudi sledete kratko značilno izjavo: "Obe državice ste premali za dva prestola, od teh je treba narediti le jeden in priznati jednega gospodarja". Da je tudi v Bolgarski in Srbiji, ki bi to misel tudi javno zagovorjali, je mogoče, no da bi se ista vresnila, to pa se nam dozvede do skrajnosti neverjetno, kajti mi Slovani preveč dobro poznamo svoje slabosti ... neslego, katera se najbrže nikoli ne dosegne meji nami. Denimo slat, ako bi se obe državici sporazumeli v uniji, ali bi se združili tudi v vladarjevi osebi iz slovanske rodbine, posebno srbske ali bolgarske? Ali bi bili Bolgari zadovoljni z dinastijo Obrenovićev? Milan bi bil gotovo s tem zadovoljen. Nasploh Bolgariji nimajo svoje osebe, ki bi bila sposobna, zasesti tak prestol in vsled tega bi bili prisiljeni zunaj svoje državice poiskati si zopet kakšnega honyedskega princa, kdo ... ne bi zadovoljili z vladarjem slovanske veje.

Makedonija. — Ustaja ni le ob meji, temveč tudi v sredini Makedonije. Bolgarska vlada je ukazala zapreti mejo, ali zaradi neugodnega sveta ni mogoče zapreti iste. Vse begune iz makedonije primejo in zapro. Ejdušte je zaradi tega tako razburjen, ker vlada dela tako ustaji ovire. Blizu Palanke so bašibozuki (izredni vojaki) ubili devet v Makedonijo se vračajočih delavev. Njih trupla so pustili na cesti. Drugi dan so jih pometali v reko. Dva turka vojaka, ki sta prestopila mejo, so prijeli Bolgari. Bolgarski eksarh je objabil turški vlad, da bode deloval za pomirjanje prebivalstva v Makedoniji, a ob jednemu zahteval, da se nastavijo bolgarski skofje v vseh onih kraji, koder imajo biti bolgarske skofije po ukazu iz 1870. leta. Če turška vlada temu ustreže, je upanja, da se ponuri prebivalstvo.

Književnost.

"Jubljanski Zvon" izbranih pesnih Funtkovih piše v svojem 7. zvezku z dne 1. t. m. mej ostalim sledete: "Gabrščekova, Slovenska knjižnica" v Gorici je prineslo ravnokrat literen, 160 str. obsežajoč zvezek izbranih pesmiči čitaljem "Zvonovim" dobro znane pisatelja A. Funtka. Namevoravamo pisati temeljite oscene o tej najnovnejši pesniški zbirki slovenski, saj so pesni, zbrane v njej, izvzemlji 13 števk bile natisnjene že po raznih listih naših, večinoma ravno v "Zvonu", a čitaljem naši so si naredili o Funtovi muži v obče že gotovo svojo sodbo. Funt je lirik, in lirskega značaja so vse pesni v knjižnici, pred nami ležeči. S Funtovo lire nam sicer ne odmevajo akordi raznih "prokletih vprašanj", ki pretresajo današnji svet, strun lire njegove ne razburja vroča srčna strast — muza našega pesnika je pretežno mirnega in mehkega, dasi refleksivnega značaja, podobna nekoliko žanru Cimpermanovemu. Motive jemlje Funt iz ožrega življenja srca človeškega, in marsikatera taka lirska stika njegova je res nežna in ljubka. (Potem, ko je navedel nekatere pesni, nadaljuje): Streco ima Funt v nekaterih pesnihi prigodnicah. "Kantata ob odprtji Vodnikovega spomenika" je biser te vrste. Takisto je umetniško lep prolog ob otvoritvi novega gledališta v Ljubljani. Prizora iz realnega življenja "Pred nastopom" bi se menda sam Stritar ne sramoval. Tudi "Pesem o pesmi" dela našemu avtorju čast. — Je z i k ima Funt popolnoma v svoji oblasti, dasi nam se skoro vidi, da se ga je učil pač bolj iz knjig, nego li med narodom. Poleg bratov Cimpermačov je menda Funtek doslej jedini pesnik slovenski, ki ni vrazil iz prostega naroda. Se pred desetimi leti to nikakor ni bilo možno. Izmenovani trije pesniki so prvi, katerih poezija je kaže nobenega posebnega dialektnega kolorita in so prvi naši — knjižni pesniki; kajti celo Stritarjeva muza zaudarja poleg vse svoje univerzalnosti in splošnosti: še vedno dovolj čutno po duhu onega slovenskega kraja, v katerem se je rodil. — Pesniška tehnika Funtova priča, da se je veliko učil; verzifikacija mu ne dela težav. Vsaki poznavatelj naše poezije pa ve, da je bil Funtku v potični diktiji že iz začetka vzor in mojster — Gregorčič, katerega morsikdaj, morebiti že nezavedoma, nekoliko preveč posnema. Temu učitelju svojemu je zložil ob pedesetletnici njegovi v našem, a prav srečno imitiranem slogu kaj lepo pesem, ki je ob jednem pesnišku karakteristika in nekak pregled Gregorčičeve muze same. Ceprav Funtova pesni ne vplivajo z elementarno silo na srce naše, ceprav ne otvarjajo pred dominočnostjo čitaljivo novih in širokih perspektiv, vendar smo prepričani, da bodo naši te pesni dosti hvaležnih čitaljev — zlasti med našim rodoljubnim rahločinim ženstvom. Posebej pa je še učiteljski stan slovenski po pravici lahko ponosen, da steje v sredi svojih dva pesnika: Freuenfelda in Funtka. In ker je vrhu tega čisti dohodek Funtkovih pesmiči namenjen Ljubljani, želimo, da se edina knjižnica kar najhitreje razpeča".

Farben, Dessins etc.) Porto- und steuerfrei ins Hans. — Master umgebend. Doppeltes Briefporto nach der Schweiz. — [2] Selden-Fabriken G. Henneberg (k. u. k. Hof), ZÜRICH.

Javna zahvala.

Podpisani odbor se srčno zahvaljuje vsem sodelovalcem pri veselici podružnice družbe sv. Cirila in Metoda v Ajdovščini dne 23. m. na posebni pa se zahvaljuje več, g. župniku g. Arku v Starijih za opominjanje k složnemu sodelovanju in potrebovanju slovenskega pevskega zborja; blag. g. nadšefetu Fr. Bajtu na ponavljanje in vodstvo peja; vremenu pevskemu zboru v Starijih za sodelovanje; vsem pevkom, pevcom in igralcem, posebno g. učitelju Šmigoju in g. učitelju Kumaru iz Kriza, ki strinjam radi veselice mnogo potij; slavnim čitalnicam v Vipavi, ker je posodil kulise, zavesi in zastave; slovenskemu odboru društva "Eдинство" v Ajdovščini, da je posodil glasovir in sedež; g. igrovec in gostilničarju Kovaču za posjeni les; dekanu Čebuški in župniku Dugulinu v vsem drugim za poslane darove, oziroma za preplačila. Srčna hvala vsem, ki so kakorkoli pripomogli, da se je veselica častno izvršila.

Za odbor ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda v Ajdovščini.

Načelnica:
TER. GABRIELČIČ.

Zahvala.

Blag gosp. dr. J. Kotnik, bilježnik v Tolminu, blagovalec je podpisano izvršil 10 krov za revne vence* lukaj. Žele: ja zlati dar, pomnožen z omi čast. gosp. Frančiška Červ-a, lukaj, vikarja, namesto je vodstvo v narodno "Knjižnico za mesto"*, za kar izeka podpisane v imenu sloške mzdine tim potom obema gosp. darovateljemu iskreno zahvalo. Bog plati!

Vodstvo žole na Grahomu, 30. junija 1895.

I. Hrast, vodilec.

Zahvala.

V "dolžnosti, šteje si odbor "Del. bral. društva" ..., ki tem potom se najprisrečne zahvaliti članom sl. "Narodne čitalnice" v Cerknici, posebno gospodu predsedniku V. Ravnikarju, gospodu župniku I. Tušariju, gospodinom za podarjenje šopek, gospodičnam za podarjenje šopek, gospodičnam pevkom in gospodom pevcom in godecem, sploh vsem vršnim Cerknjanom, kateri so kolikor pripravili, da so bili izletniki "Del. bradnega društva" dne 29. junija t. l. na takoj sijajn način vsprejeti.

V Idriji, dan 1. julija 1895.

L. DELAK, predsednik L. KUMAR, tajnik.

Slavno uredništvo!

Umožjava se kolegiyalno to sl. uredništvo, da bi isto blagovolno izvolovali vstavlji v svoj cienjeni list slednje redke:

Pošto mi finančno okolovštine nisu dovoljavale izdavati unapred ob mene uredljivim list "Il Rinnovamento", uslužil sam bio pretrguji dahnje izdavanje istoga in pridružiti se potekom tek. m. svom starjemu drugu, gosp. Antu Jakšiču, uredniku in vlastniku lista "Il Pensiero Slavo", kod kojega en oddam unapred suradljivati.

Dok ova javljajem predplatnikom blivšega "Rinnovamento", nukam iste, da se izvole predplatiti na "Pensiero Slavo".

Onim pak predbrnjnikom lista "Rinnovamento", koji su se na isti predplatiti do konca rujna (septembra) ili do konca prosinca (decembra) tekute godine, javljam, iz kako sam se sporazumao sa gosp. Jakšičem, da kaj bi ljeti, mogu primati kroz gori naznačeno dolin, mjesto "Rinnovamento" list "Il Pensiero Slavo" dostavljajući upravi uvog potonje lista dotičnu razliku predplate, to jest oni, ki su izplatili za tekni tronjemice upravi "Rinnovamento" f. 1-25 neka izvole dostaviti 75 nov. upravi "Pensiero Slavo", a oni, ki su izplatili upravi "Rinnovamento" za tekne polugodište f. 2-50, neka izvole dostaviti upravi "Pensiero Slavo" f. 1-50; i tako če dobivati "Pensiero Slavo" do konca prosinca, dotično do konca rujna tekute godine.

U nadu, da će se, obziru na moje finančne okolovštine, gospoda predplatnikom lista "Rinnovamento" zadovoljiti se evnim predlogom, izrazujem jim unapred moju najskrjnju zahvalu in ostajem uz odlično štovanje.

Trst, 2. srpnja 1895.

Ivan Kušar.

Volilni oklic.

Dopolnilne volitve v predstojništvu zavarovalnice zoper delavske nezgodze za Trst, Primorje, Kranjsko in Dalmacijo vrše se dne 15. julija t. l. v Trstu, in sicer v voljo letos:

II. kategorija (železnic, rudarstvo in živinarstvo, obdelovanje kovin, stroji, orodje, i. t. d.);

IV. kategorija (kamne in prsti, stavni obri);

VII. kategorija (papir, usnje, žaganje in drugi tes, tiskarne).

Z ozirom na veliko važnost, katero ima zavarovalnica za podjetja podvržena zavarovanju, uslužil se podpisani odbor v interesu edinstvenega postopanja nastopajočim kandidatim, in sicer:

Za **II. kategorijo**, kot zastopnika delodajalcev, gospoda Viljem Toenies-n, solastnik tovarne za stroje v Ljubljani; kot zastopnika zavarovancev gospoda Gustav Reigner-ja, c. in kr. višji mojster v arzenalu v Puji;

Za **IV. kategorijo**, kot zastopnika delodajalcev, gospoda Filip Supančič-a, stavbeni mojster v Ljubljani; kot zastopnika zavarovancev gospoda Franu Katalinu-a, poslovodja v tovarni za peči Ang. Dresec v Ljubljani.

Za **VII. kategorijo**, kot zastopnika delodajalcev, gospoda Rudolf Mangolda, zastopnika delnice družbe Leykam-Josefhal in tovarnar v Trstu; kot zastopnika zavarovancev gospoda Karol Rüting-a, faktor tiskarske "Kleinmayer & Bamberg" v Ljubljani.

Z Ljubljani, 1. julija 1895.

Volilni odbor:

Ivan Perduš, predsednik trg. in obrtniške zbornice v Ljubljani. — Ivan Baumgartner, tovarnar v Ljubljani. — Karl Ritter, c. in kr. poslovodja v pomorskem arzenalu v Puji. — M. Ambrožič, lastnik žage, mlina in pečarne v Novi Štiri. — Gustav Dietrich, ravnatelj papirnice v Medvodah. — Ivan Murnik, ces. svetnik v Ljubljani.

Elizir iz kine in železa Cristoforetti.

Ta zeloden elizir je edino zdravilno sredstvo te vrste, ki zopet podeli tek in okrepa želodec. Okusa je prav prijetnega; v njem sta kina in železo v stalni obliki. Množi krvna telecsa in premaga anemijo. — Prodaja se po 60 kr. steklenici. — Neobhodno za šibke ijudi in tiste, ki so na poti ozdravljenja.

3

Ivan Cej

trgovec z ogljem
via del Corno št. 18 v Gorici

priporoča

svojo bogato zaloge sladkega oglja, katero prodaja po najnižji ceni in dostavlja na dom po naročilu. Ne boji se tekmovanja na jednejne strani.

Razglas javne dražbe.

V pondeljek, dne 8. junija t. l. prodajalo se bode na javni dražbi vse blago iz R. Knific-ove konkurzne mase v prejšnji trgovini R. Knifica v Vipavi in sicer v večjih partijah tudi pod cenilno vrednostjo.

V konkurzno maso spada zlasti veliko modernega manufakturnega in tudi nekaj špecerijskega blaga, dalje dobro olurjenja trgovska in hišna oprava.

Začetek javne dražbe ob 8. uri dopoldne.

Oskrnik konkurzne mase:

Dr. Dragotin Greo,
odvetnik v Postojni.

Vse razbite reči,

kakor n. pr.:

steklene blago, porcelan, lesene reči itd.

lepi:

PIISS-Stauffer-Kitt

Steklenice po 20 in 30 uč. pri Trgovcu s steklom

Jos. Sturli, Gorica

Kaiser-Jubiläums-Kirchenbau-Lose à 1 fl.

Glavni dobitek

36.666

Srečke so na prodaj v Gorici v vseh menjalnicah.

Žrebanje že v četrtek

goldinarjev

vreden.

Za izvrsne c. kr. izk. priv.

Škropilnice proti peronospori

inženirja Živica,

katere so se splošno vselej vselej nujni preprostosti trpežnosti, latik, uporabe za vsakega reje trd itd. pred

dajajo, saj so mnogo zboljšane vendar po doseganjih nizkih cenah

Zivic i drž. v Trstu.

Cenike odpisujejo na zahtevanje franko.

Na vse c. kr. poštne urade pošljajo popolne škropilnice franko, proti povzetju 10 ldt.

Izdejajo tudi stroje za pršenje z žvepom, neprstano delajoče sklopilnice itd.

Za izdelek močne in zdrave

domače pijače

potrebne snovi pošilja brez sladkorja za dva goldinarja, kar povsem zadošča za 150 litrov.

lekarna Hartmann

Steck